

## Ծառեր

Trees

Joyce Kilmer

4+4+4

Պիտի երբեք ես չը գտնեմ ու չը տեսնեմ  
Քերթուած մ'այնքան հրապուրիչ՝ քան ծառ մը սուկ:

Ծառ մը որուն նօթի շրթներն են սեղմուք  
Ընդդէմ հողին սէր-քաղցրութիւն ծորող կուրծքին:

Ծառն՝ Աստուծոյ ուղիւ աչքերն իր հանապազ,  
Տերեւածածկ բազուկներն իր աղօթքի պէս

Վերամբարձած:

Ծառ մ'որ ամբան պիտի կըրէ  
Իր ծամերուն մէջ թռչունին կարմըրակուրծք՝

Բոյնը քնքուշ:

Որուն ծոցին ձինն է պառկեր.  
Որ մըտերիւ սիրով կ'ապրի անձրեւին հետ:

Ինծի նըման խենթ քերթողներ՝ «Բան կը ստեղծեն»,  
Միայն Աստուած կրնայ այսպէս՝ ծառ ըստեղծել:

Թրգմն. Շէն-Մահ  
Էջմիածին

Ճօյս Բիւմըր

## TREES

Joyce Kilmer

I think that I shall never see  
A poem lovely as a tree.

A tree whose hungry mouth is prest  
Against the earth's sweet flowing breast;

5 A tree that looks to God all day,  
And lifts her leafy arms to pray;

A tree that may in summer wear  
A nest of robins in her hair;

Upon whose bosom snow has lain;  
10 Who intimately lives with rain.

Poems are made by fools like me,  
But only God can make a tree.